

[Jens Møller.]

ikke at hjælpe de stærke over for de svage, tværtimod er det at hjælpe de svage, nemlig den enkelte arbejder, over for de stærke organisationer, enten der så er tale om lønmodtagerorganisationer eller arbejdsgiverorganisationer.

Den socialdemokratiske ordfører sagde her i formiddags noget om en tredelt fagforening. Jeg ved ikke, hvor han har det fra, det står der intet om i lovforslaget, han kan selv prøve at se efter, det er ikke nævnt nogen steder og kommer sådan set overhovedet ikke denne debat ved. Men da nu spørgsmålet er rejst, vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige for den historiske sandheds skyld, som en kendt politiker herindefra ofte siger, at hverken kristeligt folkeparti eller jeg nogen sinde har foreslået en tredelt fagforening, ej heller ønsket det. Det har stået i en enkelt avis, men der var dér sket en misforståelse. Der har været tale om, hvordan det kunne tænkes at udvikle sig, og det var så blevet til et forslag. Jeg skal ikke angribe nogen journalist i den anledning, det kan være mig, der ikke har udtalt mig tydeligt nok, men i hvert fald har det aldrig været hverken vores forslag eller vores ønske, at der skulle være 3 fagforeninger. Jeg gør mig ikke større forhåbninger om at kunne standse angrebene i den anledning i pressen, det er det en alt for god sag til, når man vil angribe os. Men sandheden er altså klar nu i hvert fald i denne sal.

Fagforeningerne må fortsætte deres arbejde med at organisere så mange som muligt, de må anvende overtalelse, argumenter, alle de demokratiske midler, der er at tage i brug i denne sammenhæng, men vi mener ikke, at det kan være rimeligt og rigtigt, at man her anvender tvang.

Foruden disse 3 forslag, der altså er principielt forskellige i den måde, de angriber sagen på, foreligger der yderligere 2 forslag, hvoraf det ene jo er todelt, så der i realiteten er 3 forslag fra venstre. Disse 3 forslag dækker stort set de samme områder og har stort set det samme indhold. Formerne er noget forskellige, der er enkeltheder, der er anderledes, men i virkeligheden er det de samme ting, de samme tanker, der bliver fremført på en lidt anden måde.

Over for dette kan man ikke lade være med at stille det spørgsmål, om ikke det

havde været bedre for sagen, hvis venstre havde villet samarbejde med os andre, eventuelt stillet ændringsforslag til de forslag, der ligger, i stedet for at fremsætte parallelle forslag. Vi ved jo alle i dette ting, hvor store vanskeligheder det kan forårsage senere hen i udvalget, og hvor let det kan forplumre hele sagen.

Det spørgsmål må melde sig: vil venstre principielt ikke tilslutte sig forslag fremsat af mindre partier, eller vil venstre hellere tabe en sag på gulvet end opgive at få æren for initiativet? Det kunne være rart at kende svarene på disse to spørgsmål.

Jeg skal i øvrigt anbefale det af det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti fremsatte forslag til vedtagelse og de andre forslag til velvillig behandling i udvalget.

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Hr. Jens Møller fremkom her med en slags dementi af sin udtalelse om, hvor mange forskellige slags fagforeninger vi skulle have. Jeg vil gerne spørge hr. Jens Møller konkret: vil hr. Jens Møller benægte, at han over for en journalist på Fyens Stiftstidende har udtalt, at man kunne tænke sig tre forskellige slags fagforeninger, en socialistisk, en liberalistisk og en kristeligt?

(Kort bemærkning).

Jens Møller (KrF):

Det er beklageligt nok, at jeg nåede at få det dementeret, inden kommunisterne kom til, for det kunne de have tærsket meget langhalm på. Jeg har over for en journalist ved Morgenposten på dennes spørgsmål om, hvordan man kunne tænke sig at det hele ville udvikle sig, hvis der blev organisationsfrihed og der kom flere fagforeninger, sagt, at det kan jo udvikle sig på så mange måder, og det er ikke min sag at afgøre det. Det kunne ske som i Frankrig, det kunne jo også tænkes, at det skete i den og den form. Det er det, jeg har sagt til ham. Jeg vil ikke sige, det lige var med de ord, det kan jeg ikke huske, men det var det, der var min intention, min hensigt med det. Jeg har aldrig ment andet end det, og jeg sagde også før, at det kunne være mig, der måske havde udtalt mig uklart. Derfor vil jeg ikke anklage nogen for noget.